

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Gent (Belgia) w dniu 30 listopada 2009 r. — Vandoorne NV przeciwko Strony w postępowaniu przed sądem krajowym Królestwu Belgii

(Sprawa C-489/09)

(2010/C 37/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Beroep te Gent

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vandoorne NV

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Pytanie prejudycjalne

Czy uregulowania prawa belgijskiego, w szczególności art. 58 § 1 względnie w związku z art. 77 § 1 pkt 7 WBTW, są niezgodne z art. 27 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽¹⁾, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą podejmować środki w celu uproszczenia procedury poboru podatku lub z art. 11 część C ust. 1 tej samej dyrektywy, który przewiduje prawo do zwrotu podatku VAT w przypadku całkowitego lub częściowego brak zapłaty ceny, jeżeli uregulowania te (1) przewidują uproszczenie poboru podatku od wartości dodanej od dostaw wyrobów tytoniowych poprzez wprowadzenie wyłącznie podatku pobieranego u źródła i (2) nie przyznają prawa do zwrotu podatku od wartości dodanej w przypadku utraty w całości bądź w części roszczenia o zapłatę ceny osobom podlegającym obowiązkowi zapłaty podatku od wartości dodanej, które poniosły koszty tego podatku jako pośrednicy?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 388/77/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-490/09)

(2010/C 37/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i E. Traversa, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że utrzymując w mocy w aktualnym brzmieniu art. 24 Code des assurances sociales (Kodeksu ubezpieczeń społecznych), który wyłącza zwrot kosztów analiz biologii medycznej wykonanych w innym państwie członkowskim, przewidując pokrycie kosztów tych analiz wyłącznie w drodze płatności przez stronę trzecią i art. 12 Statuts de l'Union des caisses de maladie (Statutu Unii kas chorych), który uzależnia zwrot kosztów analiz biologii medycznej wykonanych w innym państwie członkowskim od spełnienia wszystkich warunków wykonania przewidzianych przez krajowe przepisy luksemburskie, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. [49] WE;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Komisja Europejska podnosi, że utrzymując w mocy przepisy, które wyłączają zwrot kosztów analiz i badań laboratoryjnych biologii medycznej wykonanych w innych państwach członkowskich, lub które uzależniają taki zwrot od spełnienia wszystkich warunków wykonania przewidzianych przez przepisy luksemburskie, strona pozwana naruszyła zasadę swobody świadczenia usług zawartą w art. 49 WE.

Tytułem przykładu skarżąca podnosi, że organy krajowe pokrywają koszty analizy i badania tylko wtedy, gdy są one wykonywane w oddzielnym laboratorium analitycznym, przestrzegającym wszystkich warunków przewidzianych przez przepisy luksemburskie. Natomiast w niektórych państwach członkowskich takie analizy nie są wykonywane w laboratorium, lecz przez samych lekarzy.

Według Komisji omawiane ograniczenia nie mogą być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, a ponadto nie stanowią środka niezbędnego i proporcjonalnego dla osiągnięcia zamierzonego celu ochrony zdrowia publicznego.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-493/09)

(2010/C 37/25)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: R. Lyal i M. Alfonso, pełnomocnicy)